

Abstrakt

Jedním z očekávaných výstupů organické chemie v RVP G je aplikace pravidel systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů. Na českém trhu je několik příruček zaměřených na názvosloví organických sloučenin, objevují se zde však neustále se opakující nedostatky jako nerespektování hybridizace na atomech uhlíku, uvádění stále stejných jednoznačných příkladů či zjednodušení pravidel vedoucích k aplikaci chybných názvoslovných principů apod.

Předkládaná diplomová práce se zabývá problematikou názvosloví organických sloučenin. Výsledkem práce je vytvořený výukový materiál ve formě příručky organického názvosloví doplněný o příklady k procvičení. Přínosem diplomové práce je komplexní pohled na tuto tematiku a soubor učebních materiálů určených především učitelům středních škol, ale i žákům středních škol a studentům základních kurzů chemie na vysokých školách.